

*М. Христенко*

**РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КИТАЮ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ВІЗУАЛЬНІЙ КУЛЬТУРІ:  
ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ**

*М. Khrystenko*

**REPRESENTATIONS OF CHINA IN CONTEMPORARY UKRAINIAN VISUAL CULTURE:  
STATEMENT OF THE PROBLEM**

Після відновлення Незалежності в 1991 р. Україна стала повноцінним суб'єктом глобальної культурної арени, відкривши нові можливості для діалогу та взаємодії з іншими країнами, в тому числі із представниками країн Східної Азії. З моменту встановлення дипломатичних відносин з КНР у січні 1992 р. почалася двостороння співпраця в різних сферах діяльності, серед яких і культура.

Сьогодні питання культурної дипломатії та діалогу культур зберігають актуальність. Разом з цим уявлення про країни Східної Азії, зокрема Китай, перебувають на стадії розвитку і залишаються однією з найменш вивчених галузей сучасної гуманітаристики.

У загальному контексті саме візуальна культура представляє собою особливий інтерес, оскільки вона водночас є і репрезентативним джерелом уявлень про Китай та його образи, і способом їхнього поширення. Тому назріла необхідність вивчення сучасних візуальних репрезентацій образу Китаю та його культури. Являється доцільним розглянути проблему як через призму музейної та виставкової діяльності спеціалізованих інституцій (в тому числі організовану за підтримки китайської дипломатичної місії), так і через самостійну творчу діяльність митців та незалежних проєктів.

Серед фахівців, які тим чи іншим чином торкалися окресленої теми, такі дослідники як Донг Мінь, А. Корнев, О. Чепелик, А. Ожога-Масловська, С. Рибалко. Однак системного висвітлення зазначена проблема до сьогодні не отримала.

Фіксація та подальший аналіз явищ візуальної культури уможливорює ефективний розгляд репрезентативних механізмів, специфіку їхнього функціонування, унікальність авторського стилю тощо. Першочергові питання, що виникають: які засоби використовуються для зображення Китаю; які принципи застосовуються для музейного представлення китайського мистецтва; якою мірою китайська проблематика присутня в українському мистецтві, чи можна вважати художні рішення прямим запозиченням або інспірацією, адаптацією, наслідуванням; якою мірою впливає досвід перебування автора у Китаї на його мистецькі рефлексії, або які фактори зумовили його сприйняття китайської культури (артефакти, література, кінематограф).

Серед представників сучасного українського мистецтва, у творчості яких яскраво відображається образи Китаю (його ландшафтів, мешканців, культурного середовища), є роботи А. Рогового, А. Толстухіна, В. Калайчі, Д. Саражина, І. Калужної, Д. Чауса, М. Гуйди та ін.

Слід відмітити, що крім живописних візій, певний азіатський тренд спостерігається і в дизайні одягу. Варто звернути увагу на українські бренди, що апелюють до китайського стилю, серед яких — «AMOSlook» та «PIRNAY». Також звернення китайської традиції простежується в українській кераміці. Прикладом є

творчий доробок харківського кераміста В. Шаповалова, який працює, здебільшого, з чайним посудом (піали, чайники).

Інтеграція китайської чайної культури в український контекст також є показовою. Естетику чайної церемонії поєднують з сучасними мультимедійними технологіями в повноцінному перформансі, що проводиться в львівському мистецькому центрі «ZAG» (Zenyk Art Gallery).

Таким чином контури майбутнього дослідження можуть охоплювати як живопис, графіку, кераміку, так і фешн-дизайн та перформативні практики.